

TRENTA-QUATRE DE LA 22

EL NAS DE
LA BRUIXA

Jordi Vilamitjana

PROFESSOR

No es perdi (encara li'n queden tretze dies) l'exposició de la Casa de Cultura «*Llibres parlats. 30 anys de presentacions de llibres*». Es convida el visitant a seguir el trajecte de l'escriptura a través de les presentacions de llibres i autors fetes a la Llibreria 22.

La 22 és a **Terribas**, el mateix que Terribas és a la llibreria. L'activisme cultural d'en Guillem es fa palès veient el seu impressionant currículum d'activitats realitzades fins avui. És una feina de formiga, diària, de tossuderia personal i constància exemplar. Ningú no discuteix a hores d'ara que la llibreria 22 ha vertebrat des dels seus orígens, fa trenta anys, un tram cultural d'enorme vàlua per a la ciutat que me-

reix un capítol a la història de Girona. La llibreria ha atret escriptors de renom d'arreu i n'ha potenciat de propers fins a Hollywood; ha fet presentacions públiques de tota mena de llibres i de tota classe de autors, amplificant i fent conèixer al gran públic autors i obres; ha col·laborat en iniciatives culturals ciutadanes de tota mena (moltes de cinèfíles); rep desenes de visitants i clients cada dia a les diferents botigues, i un centenar de visites virtuals al lloc web.

La llibreria 22 va començar a funcionar el 20 d'octubre de 1978. L'exposició d'enguany recull un dels seus vessants més reeixits: la presentació ininterrompuda durant més de 30 anys de llibres. Aquesta activitat d'aplegar, cada vegada que surt un llibre significatiu i singular, autor, obra, presentador i públic, està ben documentada a l'exposició amb les fotografies i les filmacions dels actes fetes per en Guillem Terribas. Aquest fet sol ja en justifica la visita. Però, a més, cal remarcar-ne l'originalitat, la pulcritud i la intel·ligibilitat del muntatge. **Cristina Masanés**, autora de la idea, el projecte i l'organització, hi ha sabut plas-

mar l'essència de la llibreria i del llibreter.

Impressiona de veure's fotografiat/filmat fa un piló d'anys... Commouen els vestits, els pentinats i les robes de vestir de fa 30 anys... Emociona descobrir entre els centenars d'escriptors presentats que alguns ja han mort i que la seva absència ens deixa sempre un tel gruixut d'enyorança: **Montserrat Roig, Miquel Palrolí, Baltasar Porcel, Manuel Vázquez Montalbán, Roberto Bolaño, Ernest lluch, Gregorio López Raimundo, Jaime Gil de Biedma...**

Que en aquests temps convulsos en què la cultura sense subvencions sembla destinada a fer-se fonedissa, en què la paraula crisi apareix cada dos per tres i per dir que les coses han d'anar a pitjor, en què sembla que el llibre de paper ha de desaparèixer...; que en aquests temps, afirmo, algú com en Guillem vagi tant contracorrent reivindicant, amb la seva tasca, la lectura, i la compra de llibres, és motiu de joia i bàlsam d'esperança. Per això, potser, m'agrada tant la cita de Dolors Oller a l'exposició: «Per què llegim? Per saber que no estem sols.»